

1. И обратились мы и отправились в пустыню к Чермному морю, как говорил мне Господь, и много времени ходили вокруг горы Сеира.

УПО: І обернулися ми та й рушили в пустиню дорогою до Червоного моря, як Господь промовляв був до мене. І кружляли ми навколо гори Сеїр багато днів.

KJV: Then we turned, and took our journey into the wilderness by the way of the Red sea, as the LORD spake unto me: and we compassed mount Seir many days.

2. И сказал мне Господь, говоря:

УПО: І сказав Господь до мене, говорячи:

KJV: And the LORD spake unto me, saying,

3. полно вам ходить вокруг этой горы, обратитесь к северу;

УПО: Досить вам кружляти навколо цієї гори, оберніться на північ!

KJV: Ye have compassed this mountain long enough: turn you northward.

4. и народу дай повеление и скажи: вы будете проходить пределы братьев ваших, сынов Исавовых, живущих на Сеире, и они убоятся вас; но остерегайтесь

УПО: А народові наказуй, говорячи: Ви переходите границі ваших братів, Ісавових синів, що мешкають у Сеїрі. І будуть вони боятися вас, та й ви пильно стережіться!

KJV: And command thou the people, saying, Ye are to pass through the coast of your brethren the children of Esau, which dwell in Seir; and they shall be afraid of you: take ye good heed unto yourselves therefore:

5. начинать с ними войну, ибо Я не дам вам земли их ни на стопу ноги, потому что гору Сеир Я дал во владение Исаву;

УПО: Не дражнить їх, бо Я не дам вам з їхнього краю місця ані на стопу ноги, бо гору Сеїр Я дав Ісавові, як спадщину.

KJV: Meddle not with them; for I will not give you of their land, no, not so much as a foot breadth; because I have given mount Seir unto Esau for a possession.

6. пищу покупайте у них за серебро и ешьте; и воду покупайте у них за серебро и пейте;

УПО: Їжу купите від них за срібло і будете їсти, а також воду будете купувати в них за срібло і будете пити.

KJV: Ye shall buy meat of them for money, that ye may eat; and ye shall also buy water of them

for money, that ye may drink.

7. ибо Господь, Бог твой, благословил тебя во всяком деле рук твоих, покровительствовал [тебе] во время путешествия твоего по великой пустыне сей; вот, сорок лет Господь, Бог твой, с тобою; ты ни в чем не терпел недостатка.

УПО: Бо Господь, Бог твій, поблагословив тебе в кожному чині твоєї руки, знає Він ходу твою в цій великій пустині. Оце сорок літ Господь, Бог твій, з тобою, не відчув ти недостачі ні в чому.

KJV: For the LORD thy God hath blessed thee in all the works of thy hand: he knoweth thy walking through this great wilderness: these forty years the LORD thy God hath been with thee; thou hast lacked nothing.

8. И шли мы мимо братьев наших, сынов Исавовых, живущих на Сеире, путем равнины, от Елафа и Ецион-Гавера, и поворотили, и шли к пустыне Моава.

УПО: І перейшли ми від наших братів, Ісавових синів, що сидять у Сеїрі, від дороги степу, від Елату, і від Еційон-Геверу. І обернулися ми, та й перейшли дорогою моавської пустині.

KJV: And when we passed by from our brethren the children of Esau, which dwelt in Seir, through the way of the plain from Elath, and from Eziongaber, we turned and passed by the way of the wilderness of Moab.

9. И сказал мне Господь: не вступай во вражду с Моавом и не начинай с ними войны; ибо Я не дам тебе ничего от земли его во владение, потому что Ар отдал Я во владение сынам Лотовым;

УПО: І сказав Господь мені: Не ворогуй з Моавом, і не дратуй їх війною, бо Я не дам тобі з його краю спадщини, бо Лотовим синам дав Я Ар на спадок.

KJV: And the LORD said unto me, Distress not the Moabites, neither contend with them in battle: for I will not give thee of their land for a possession; because I have given Ar unto the children of Lot for a possession.

10. прежде жили там Эмимы, народ великий, многочисленный и высокий, как [сыны] Енаковы,

УПО: Перед тим сиділи в ньому еми, народ великий, і численний, і високий, як велетні.

KJV: The Emims dwelt therein in times past, a people great, and many, and tall, as the Anakims;

11. и они считались между Рефаимами, как [сыны] Енаковы; Моавитяне же называют их

Эмимами;

УПО: Рефаями вважалися й вони, як велетні, а моавітяни кличуть їх: еми.

KJV: Which also were accounted giants, as the Anakims; but the Moabites called them Emims.

12. а на Сеире жили прежде Хорреи; но сыны Исавовы прогнали их и истребили их от лица своего и поселились вместо их--так, как поступил Израиль с землею наследия своего, которую дал им Господь;

УПО: А в Сеїрі перед тим сиділи були горей, а Ісавові сини заволоділи ними та вигубили їх перед собою, та й осіли замість них, як зробив Ізраїль Краєві спадку свого, що дав їм Господь.

KJV: The Horims also dwelt in Seir beforetime; but the children of Esau succeeded them, when they had destroyed them from before them, and dwelt in their stead; as Israel did unto the land of his possession, which the LORD gave unto them.

13. итак встаньте и пройдите долину Заред. И прошли мы долину Заред.

УПО: Тепер устаньте, і перейдіть потік Зеред. І перейшли ми потік Зеред.

KJV: Now rise up, said I, and get you over the brook Zered. And we went over the brook Zered.

14. С тех пор, как мы пошли в Кадес-Варни и как прошли долину Заред, [минуло] тридцать восемь лет, и у нас перевелся из среды стана весь род ходящих на войну, как клялся им Господь;

УПО: А час, що ходили ми від Кадеш-Барнеа, аж перейшли потік Зеред, тридцять і вісім літ, аж вимерло все те покоління військових із табору, як Господь присягнув був їм.

KJV: And the space in which we came from Kadeshbarnea, until we were come over the brook Zered, was thirty and eight years; until all the generation of the men of war were wasted out from among the host, as the LORD sware unto them.

15. да и рука Господня была на них, чтоб истреблять их из среды стана, пока не вымерли.

УПО: Також і Господня рука була на них, щоб вигубити їх із табору аж до решти.

KJV: For indeed the hand of the LORD was against them, to destroy them from among the host, until they were consumed.

16. Когда же перевелись все ходящие на войну и вымерли из среды народа,

УПО: І сталося, коли вигинули всі військові і вимерли з-посеред народу,

KJV: So it came to pass, when all the men of war were consumed and dead from among the

people,

17. тогда сказал мне Господь, говоря:

УПО: то Господь промовляв до мене, говорячи:

KJV: That the LORD spake unto me, saying,

18. ты проходишь ныне мимо пределов Моава, мимо Ара,

УПО: Ти сьогодні проходиш моавську границю Ар.

KJV: Thou art to pass over through Ar, the coast of Moab, this day:

19. и приблизился к Аммонитянам; не вступай с ними во вражду, и не начинай с ними войны, ибо Я не дам тебе ничего от земли сынов Аммоновых во владение, потому что Я отдал ее во владение сынам Лотовым;

УПО: І прийдеш близько до Аммонових синів, не ненавидь їх і не дратуй їх, бо не дам тобі спадку з краю Аммонових синів, бо Лотовим синам Я дав його на спадщину.

KJV: And when thou comest nigh over against the children of Ammon, distress them not, nor meddle with them: for I will not give thee of the land of the children of Ammon any possession; because I have given it unto the children of Lot for a possession.

20. и она считалась землею Рефаимов; прежде жили на ней Рефаимы; Аммонитяне же называют их Замзумимами;

УПО: За край рефаїв вважався також він, рефаї сиділи в ньому перед тим, а аммонітяни кликали їх: замзуми,

KJV: (That also was accounted a land of giants: giants dwelt therein in old time; and the Ammonites call them Zamzummims;

21. народ великий, многочисленный и высокий, как [сыны] Енаковы, и истребил их Господь пред лицом их, и изгнали они их и поселились на месте их,

УПО: народ великий, і численний, і високий, як велетні. І вигубив їх Господь перед ними, і вигнали їх, і осіли замість них,

KJV: A people great, and many, and tall, as the Anakims; but the LORD destroyed them before them; and they succeeded them, and dwelt in their stead:

22. как Он сделал для сынов Исавовых, живущих на Сеире, истребив пред лицом их

Хорреев, и они изгнали их, и поселились на месте их, и [живут] до сего дня;
УПО: як зробив Він Ісавовим синам, що сидять у Сеїрі, що заволоділи хореевими перед ними, і вигнали їх, і осіли замість них, і сидять аж до сьогодні.

KJV: As he did to the children of Esau, which dwelt in Seir, when he destroyed the Horims from before them; and they succeeded them, and dwelt in their stead even unto this day:

23. и Аввеев, живших в селениях до самой Газы, Кафторимы, ишедшие из Кафтора, истребили и поселились на месте их.

УПО: А аввеїв, що сидять по оселях аж до Ази, вигубили їх кафтори, що вийшли з Кафтору, та й осіли замість них.

KJV: And the Avims which dwelt in Hazerim, even unto Azzah, the Caphtorims, which came forth out of Caphtor, destroyed them, and dwelt in their stead.)

24. Встаньте, отправьтесь и перейдите поток Арнон; вот, Я предаю в руку твою Сигона, царя Есевонского, Амореянина, и землю его; начинай овладевать ею, и веди с ним войну;

УПО: Уставайте, рушайте, та й перейдіть потік Арнон! Ось Я дав у твою руку Сигона, царя Хешбону, амореянина, а край його зачни забирати, та й воюй з ним.

KJV: Rise ye up, take your journey, and pass over the river Arnon: behold, I have given into thine hand Sihon the Amorite, king of Heshbon, and his land: begin to possess it, and contend with him in battle.

25. с сего дня Я начну распространять страх и ужас пред тобою на народы под всем небом; те, которые услышат о тебе, вострепещут и ужаснутся тебя.

УПО: Того дня Я зачну наводити страх та жах перед тобою на народи під усім небом, які, коли почують чутку про тебе, то затремтять, і жажнуть перед тобою.

KJV: This day will I begin to put the dread of thee and the fear of thee upon the nations that are under the whole heaven, who shall hear report of thee, and shall tremble, and be in anguish because of thee.

26. И послал я послов из пустыни Кедемоф к Сигону, царю Есевонскому, с словами мирными, чтобы сказать:

УПО: І послав я послів з пустині Кедемот до Сигона, царя хешбонського, з мирними словами, говорячи:

KJV: And I sent messengers out of the wilderness of Kedemoth unto Sihon king of Heshbon with words of peace, saying,

27. позволь пройти мне землю твою; я пойду дорогою, не сойду ни направо, ни налево; УПО: Нехай же я перейду в твоїм краї в дорозі, я піду дорогою, не збочу ні праворуч, ні ліворуч.

KJV: Let me pass through thy land: I will go along by the high way, I will neither turn unto the right hand nor to the left.

28. пищу продавай мне за серебро, и я буду есть, и воду для питья давай мне за серебро, и я буду пить, только ногами моими пройду--

УПО: Їжу за срібло продаси мені, і я їстиму, і воду даси мені за срібло, і я питиму. Нехай тільки перейду я ногами,

KJV: Thou shalt sell me meat for money, that I may eat; and give me water for money, that I may drink: only I will pass through on my feet;

29. так, как сделали мне сыны Исава, живущие на Сеире, и Моавитяне, живущие в Аре, доколе не перейду чрез Иордан в землю, которую Господь, Бог наш, дает нам.

УПО: як зробили мені Ісавові сини, що сидять у Сеїрі, і моави, що сидять ув Арі, аж перейду я Йордан до того Краю, що його нам дає Господь, Бог наш.

KJV: (As the children of Esau which dwell in Seir, and the Moabites which dwell in Ar, did unto me;) until I shall pass over Jordan into the land which the LORD our God giveth us.

30. Но Сигон, царь Есевонский, не согласился позволить пройти нам через свою [землю], потому что Господь, Бог твой, ожесточил дух его и сердце его сделал упорным, чтобы предать его в руку твою, как [это видно] ныне.

УПО: Та не хотів Сигон, цар хешбонський, дати нам перейти через свою землю, бо Господь, Бог твій, зробив запеклим дух його, та ожорсточив його серце, щоб дати його в руку твою, як сьогодні це видно.

KJV: But Sihon king of Heshbon would not let us pass by him: for the LORD thy God hardened his spirit, and made his heart obstinate, that he might deliver him into thy hand, as appeareth this day.

31. И сказал мне Господь: вот, Я начинаю предавать тебе Сигона и землю его; начинай овладевать землею его.

УПО: І сказав Господь мені: Ось, Я зачав давати перед тобою Сигона та його край; зачни заволодівати, щоб успадкувати його край.

KJV: And the LORD said unto me, Behold, I have begun to give Sihon and his land before thee: begin to possess, that thou mayest inherit his land.

32. И Сигон со всем народом своим выступил против нас на сражение к Яаце;
УПО: І вийшов Сигон навпроти нас, він та весь народ його, на війну до Ягацу.
KJV: Then Sihon came out against us, he and all his people, to fight at Jahaz.

33. и предал его Господь, Бог наш, [в руки наши], и мы поразили его и сынов его и весь народ его,
УПО: І дав його нам Господь, Бог наш, і ми побили його й синів його та весь його народ.
KJV: And the LORD our God delivered him before us; and we smote him, and his sons, and all his people.

34. и взяли в то время все города его, и предали заклятию все города, мужчин и женщин и детей, не оставили никого в живых;
УПО: І того часу ми здобули всі його міста, і зробили закляттям кожне місто, чоловіків і жінок та дітей, нікого не позоставили ми.
KJV: And we took all his cities at that time, and utterly destroyed the men, and the women, and the little ones, of every city, we left none to remain:

35. только взяли мы себе в добычу скот их и захваченное во взятых нами городах.
УПО: Тільки худобу забрали ми собі на здобич, та захоплене в містах, що ми їх здобули.
KJV: Only the cattle we took for a prey unto ourselves, and the spoil of the cities which we took.

36. От Ароера, который на берегу потока Арнона, и от города, который на долине, до Галаада не было города, который был бы неприступен для нас: всё предал Господь, Бог наш, [в руки наши].
УПО: Від Ароеру, що на березі арнонського потоку, і від міста, що в долині, і аж до Гілеаду не було міста, яке було б сильніше від нас, усе віддав нам Господь, Бог наш.
KJV: From Aroer, which is by the brink of the river of Arnon, and from the city that is by the river, even unto Gilead, there was not one city too strong for us: the LORD our God delivered all unto us:

37. Только к земле Аммонитян ты не подходил, ни к [местам лежащим] близ потока Иавока, ни к городам на горе, ни ко всему, к чему не повелел [нам] Господь, Бог наш.
УПО: Тільки до краю Аммонових синів не наблизився ти, до всього побережжя потоку Яббоку, і до міст гори, та до всього, про що наказав був Господь, Бог наш.
KJV: Only unto the land of the children of Ammon thou camest not, nor unto any place of the river Jabbok, nor unto the cities in the mountains, nor unto whatsoever the LORD our God

forbade us.